

Nyílt nap a Debreceni Egyetemen

Február tizenötödike sok végzős középiskolás számára piros betűs dátum, hiszen ez a határideje a felsőoktatási intézményekbe való jelentkezésnek. Vészesen közeleg, ideje tehát alaposan tájékozódni a lehetőségekről, mérlegelni azokat, hogy aztán megalapozott döntést hozhassunk, amikor a felvételi lap kitöltésére kerül a sor. Rengeteg diáktársam gondolta ezt így november 20-án, pénteken is, amikor ellátogattunk a Debreceni Egyetem általános nyílt napjára. Nagy volt az érdeklődés, nem csupán a városból, a megye különböző pontjairól is érkeztek fiatalok.

Vannak, akik már határozott elképzeléssel rendelkeznek a jövőjüket illetően, míg mások csak most kezdenek barátkozni a továbbtanulás gondolatával, az egyetem azonban mindannyiunknak lehetőséget nyújtott a tájékozódásra. Meghallgathattunk egy előadást arról, miért is érdemes a Debreceni Egyetemet választanunk, ám nem csak az intézményről, hanem magáról az egyetemi életről, sőt a bolognai rendszerről is kaphattunk információkat. (Ha esetleg akadt volna olyan végzős középiskolás, akinek ez utóbbi még nem volt ismerős). Majd mindenki érdeklődésének megfelelően indult el, hogy felfedezze az épületet: a kari és szakos tájékoztatók helyszíneit ugyanis a figyelmesen kihelyezett tájékoztató táblák ellenére sem mindig volt könnyű meglelni. Ám ez nem rettentett el minket, hiszen szem előtt tartottuk az eshetőséget, hogy a következő néhány évet az intézményben töltjük- akkor pedig nem árt tudni, melyik terem merre van. Ha valaki mégsem mert nekivágni a bolyongásnak, biztos pontra lelhetett az egyetem díszudvarában, ahol a különböző karok pavilonjainál maguktól a hallgatóktól lehetett érdeklődni, mit és miért érdemes tanulni – a beszélgetés kötetlensége miatt talán éppen itt jutottunk a legtöbb igazán hasznos információhoz. Az éhes-szomjas diákokat meleg teával és pogácsával kínálták, egy órától pedig igazolást is kérhettünk. (Meglepően kevesen éltek a lehetőséggel.)

A napunk azonban nem itt ért véget, hiszen az egyetemre érkezve reggel karszalagot kaptunk, amely biztosította belépésünket a délutáni Dumaszínházra a Lovardába. Három órától tehát Kiss Ádám és Kőhalmi Zoltán szórakoztattak és nevettek minket, nagy örömünkre.

Nem ez volt azonban az egyetlen ok, amiért érdemes volt ellátogatni a nyílt napra, hiszen az előadások meghallgatása, a tájékoztatók végigböngészése és az épülettel való ismerkedés után- azt hiszem- sokan el is képzeltek magunkat az intézmény hallgatóiként. Ha az nem is biztos, hogy mindannyiunk jelentkezési lapján szerepelni fog a Debreceni Egyetem, a döntés meghozatala előtt a gondolatainkban, mint komoly esélyes, feltétlenül.